

[Albertsen.]

og efter alt at dømme med kæmpefortjenester til lederne og ret betydelige tab for spillerne. Der har i dagspressen været fremhævet adskillige eksempler på ligefrem menneskelige katastrofer som følge af det, de her er lokket ind i af spilleglade personer fra de pågældende ledes side. Mit sigte med dette spørgsmål til justitsministeren er at henlede politiets opmærksomhed i højere grad på de klubber, som vi her taler om. Man må sikre sig, at de pågældende klubbers vedtægter er lovgyldige, og at de reelle indtægter, der er tale om, går i foreningernes kasse. Spørgsmålet er i den forbindelse også, om deciderede spilleklubber med fuldt beskæftigede ejere virkelig er tilladt ifølge grundloven. I så fald må jeg næsten tillade mig at sige, at grundloven beskytter de hårde halse imod de svage sjæle.

Jeg har ingen ønsker om — det er hævdet fra anden side — forbud mod, at folk kan få lidt afløb for deres spilletrang. Mit initiativ tilsigter, at respekten for foreningsbegrebet kan opretholdes, at man sikrer mod udnyttelse af spilleglade mennesker, og at enarmede tyveknægte i det mindste ikke bør passes af toarmede tyveknægte. Som en indehaver af klubber i hovedstaden i aftes asgde til mig, var det da det værste af alt, hvis man satte toarmede tyveknægte til at passe de enarmede, og han for sit vedkommende meldte altså hus forbi, men han mente nok, at der var andre, der kunne komme ind under den karakteristik.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Spilleklubvirksomhed af den art, der er omtalt i spørgsmålet, altså spil ved spilleautomater, formelt organiseret i en forening, er et forholdsvist nyt fænomen. Det er jo da først for et års tid siden, at sådanne klubber begyndte at dukke op i noget større omfang. Straffelovens bestemmelser om spil, det er §§ 203 og 204, vedrører kun hasardspil. Efter retspraksis betragtes spil i spilleautomater, hvor gevinsten består af spillemærker, der kun kan anvendes til fortsat spil,

men ikke veksles til penge eller anvendes til betaling for fortæring eller varer, ikke som hasard. Spil i sådanne spilleautomater er derfor ikke omfattet af straffelovens bestemmelser om hasardspil.

Derimod er sådanne spilleautomater omfattet af en bestemmelse i politivedtægterne, hvorefter spil i spilleautomater ikke må ske på offentligt sted uden politiets tilladelse. Efter fast praksis giver politiet ikke tilladelse til opstilling af spilleautomater med gevinstudbetaling uden for restauranter og offentlige forlystelsessteder. Politivedtægterne forbyder ikke at opstille spilleautomater på privat område. Der er heller ikke noget forbud mod at oprette en forening, hvis eneste formål er spil, forudsat at der ikke er tale om hasardspil. Opstilles spilleautomater i et foreningslokale, bliver det afgørende for lovligheden, om der er tale om en egentlig lukket forening af privat karakter, eller om foreningens rammer er så vide, at der i realiteten kan siges at være offentlig adgang til foreningens lokaler. Vurderingen heraf må naturligvis i sidste ende foretages af domstolene.

Politiet har straks efter spilleklubbernes fremkomst haft sin opmærksomhed henvendt på dem og har foretaget undersøgelser for at konstatere, om spillet var lovligt. Den foreløbig første dom vedrørende sådanne spilleklubber er afsagt af Horsens byret den 22. november i år. Der var under sagen alene rejst tiltale for overtrædelse af politivedtægten, ikke for overtrædelse af straffelovens hasardsbestemmelser. Ved dommen fik de implicerede bøder på henholdsvis 200, 500 og 1.000 kr., og en fortjeneste på 60.000 kr. blev konfiskeret. Det kan endnu ikke siges, om dommen vil blive anket. Flere lignende sager er undervejs både i provinsen og i København.

Da politiet således allerede er opmærksom på disse klubbers virksomhed, og da spørgsmålet om lovligheden af denne virksomhed beror på domstolsafgørelser, der i deres endelige form endnu ikke kendes, mener jeg indtil videre at måtte afstå fra at